

Църквата „Св. Троица“ в Стара Загора отбелязва храмовия си празник

На 8 юни тази година, Православната църква отбелязва празника Свети Дух и почита Св. Ефрем, патр. Антиохийски. Пренасяне мощите на св. вмчк Теодор Стратилат. Св. Марк и Юлий Доростолски. Негово Високопреосвещенство Старозагорският митрополит Киприан отслужи св. Божествена Златоустова литургия в църквата „Св. Троица“ в Ст. Загора, за която днешният ден е храмов празник. (По-долу в текста може да прочетете историята на храма, събрана от журналиста Росица Ранчева.)

В проповедта си отец Стефан Чалъмов призова миряните: „в този светъл ден на благодатта, чрез възвишения стремеж към божествена вековечност, всички да станат реални причастници на Светия Дух чрез съизмолението на Светата Троица.“

В края на службата митрополит Киприан поздрави с празника вярващите и адмирира инициативността на Църковното настоятелство. Владиката раздаде дипломите за успешно завършване на всички възпитаници на Неделното училище към храма. Припомняме, че по лична инициатива на свещеноиконом Евгений Димитров и след дългогодишни усилия, подкрепени от спомоществователи, преподавателите Илиана Димова и Зорница Иванова посрещат възпитаниците си в напълно обновени помещения, които лично Негово Светейшество Българският патриарх Неофит освети при посещението

си в града през 2018 година.

По време на богослужението архиереят ръкоположи йеродякон Калиник от Шипченската света обител в йеромонашески сан. На вчерашната литургия в храм „Св. Троица“, гр. Казанлък, дякон Цветан Атанасов бе ръкоположен за протодякон.

На 14 юни – † 1 Неделя след Петдесетница - на Всички светии. Св. прор. Елисей. Св. Методий, патр. Цариградски., митрополит Киприан ще възглави св. Божествена Златоустова литургия в храм „Св. Троица“ – гр. Свиленград. Посрещането на архиерея е в 09:15 часа, а началото на св. литургия в 09:30 часа.

История на храм „Света Троица“, гр. Стара Загора:

След падането на Стара Загора под турско робство в 1370 година, постепенно българското население е изселено и до 1700 година градът е обособен като турско селище. В 1700 година турската власт позволява на населението да слезе от средногорието и да основе село Ново село на отстояние 4 км. от града. Постепенно градът става зависим в продоволствено отношение от българското население, поради което турската власт разрешила поэтапното заселване на българите в Стара Загора. Първото заселване става около днешния храм „Св. вмч.Димитър“, второто заселване – около храм „Св. Въведение Богородично“ и третото – около храм „Св. Николай“. След заселването постепенно се изграждат и храмовете. Единствено в най-бедната махала „Гибран“ не бил построен храм, а хората били обслужвани от храм „Св. вмч. Димитър“.

Постепенно у българското население в Гибран узрява идеята и желанието за построяването на енорийски храм. Основни сведения за изграждането на Божия дом „Св. Троица“ черпим от „Хронологическото описание на по-важните и забележителни събития в Стара Загора в черковно, училищно и общонародно отношение през XIX век“, на Хаджи Господин Савов, както и от изследването на църковния историк и богослов Недьо Александров. Желанието и ентусиазмът на хората се материализира в 1863 година. Въпреки събитията около заточението на българските владици, храм „Св. Троица“ е завършен. Изписването на иконите започва възрожденецът Николай Павлович (1835 – 1894), роден в Сливен, син на възрожденския учител Христати Павлович (1804-1848 г.), завършил Виенската художествена академия, а впоследствие и Мюнхенската художествена академия. Той работи около една година, но не довършва иконописта поради започналата

Руско-турска освободителна война. По време на нея, на 19 юли 1877 г., град Стара Загора е унищожен. Храмът е разрушен и изгорен до основи. В двора му и храмовата постройка са изклани повече от 2500 православни християни, потърсили там убежище. До опожаряването на Стара Загора, храм „Св. Троица“ развива и училищното дело, изграждайки в 1864 г. девическо взаимно училище, а в 1865 г. – мъжко взаимно училище.

Храм „Св. Троица“ е възстановен в 1884 г. През 1923 г. последователно е поставено дюшеме, през 1925 г. е направено препокриване на сградата. През 1910 г., председателят на църковното настоятелство отец Георги Клисаров подема инициативата за построяването и на Мавзолея-костница, в който намират покой костите на избитите православни християни в храма и махалата.

С възстановяването на храма през 1884 г., същият е осветен от Търновския митрополит Климент. Веднага след освещаването, в 1899 г. се замисля и неговото стенописване. От надписа над южната олтарна врата става ясно, че по това време част от олтара вече частично е изписан. Подготовката за цялостната зография започва през 1944/45 г., а през 1946 г. известният зограф от руски произход Николай Ростовцев поема цялостната иконопис. Строежът на камбанарията се започва от отец Георги Клисаров, непосредствено след изграждането на Мавзолея-костница – 1911 г. и завършва в 1913 г. При подготовката се планира камбанарията да е снабдена с големи камбани и да бъде устроена като тази на храм паметника в гр. Шипка, но идеята не се осъществява поради започналите войни.

В края на XIX век свещеник Захарий Костадинов от гр. Раднево, Старозагорско, заедно с братството от Калофер, закупува икона от Русия. След пристигането ѝ той урежда със собствени средства параклис в дома си. Още с поставянето ѝ иконата започва да върши чудеса. В параклиса започват да се стичат множество болни от града, а впоследствие и от цялата страна. След представянето на отец Захарий пред Бога, една от дъщерите му приема иконата в дома си и грижливо я съхранява. Дълго време иконата се пази от няколко поколения сродници на оца като светиня. По Божий промисъл някои от роднините си спомнят, че техният прадядо е бил свещеник и решават да подарят иконата на църквата, където е ръкоположен. На 24 юни 1956 г. иконата е поставена в храм „Света Троица“. През 2003 г. светият образ е поставен в нов проскинетарий (иконостас). Иконата на Божиата Майка извършва много чудеса. Част от тях са описани в специална книга, издадена от храма. Чудотворният образ помага за изцеляване от тежки и

нелечими заболявания. В книгата се споменава за случаи на излекувани безнадеждно болни хора, на хора с психически проблеми, на бездетни семейства, сдобили се с рожба. В много случаи помага за утвърждаване във вярата, за обръщане към Бога на хора с вкоренени пороци. Записан е и случай, когато чудотворната икона помага и на продължително боледуващ мохамеданин. За всеобщо учудване, дълбоката чистосърдечна вяра на мохамеданина в св. Богородица му помага, а болният оздравява и благодари на Бог.

Друга забележителност тук е над 100-годишният архиерейски стол, иконостасът и не на последно място – Неделното училище със Школата по иконопис, която ежегодно организира изложба на творбите на децата в Градската художествена галерия.

— bg-patriarshia.bg